

Nhạc buồn

Có người nói, nghe nhạc Việt sao buồn đến nẫu người! Nghe rồi muốn tử tử quách cho xong! Mà nhạc Việt sao nhiều bài buồn thật! Câu "buồn nẫu người" tả đúng và hay vô chùng. Nghe bản nhạc mà người mềm ra, xương cốt rục hết, tử tử xuôi sụm dần!

Chữ tương tự của tiếng Anh là melancholy, nhưng chữ này không hay bằng "buồn nẫu người" của tiếng Việt được. Melancholy lấy từ tiếng Pháp từ thế kỷ 13 là melancolie. Nguồn gốc từ tiếng Hy Lạp thuở xưa, melankholia, có nghĩa là mật đen, melas hay melanos là đen, khole là mật. Thời đó, người nào bị depressed, chán đời, được giải thích là do quá nhiều mật đen, gây nên bệnh này.

Nghe cũng có lý! Buồn nẫu người, tim cũng đen xì xì, huống gì là mật. Càng đen quánh lại, hắc ám, đời càng đen dúi dùi dụi! Thế mà sao nhiều người vẫn hát "La vie en rose", gân cổ lên, nheo nhéo hát.

Kể cũng lạ thật!